

Skatteråds afgørelse

Identifikation:	2023-9075
Afgørelse truffet:	13. marts 2024
Afgørelse offentliggjort:	16. september 2024
Indkomstår:	2016 og 2017
Emne:	Skat
Emne ord:	Omgørelse, driftsomkostninger flyttes fra selskab til hovedaktionær

Resumé

Klagen vedrører Skattestyrelsens afslag på at imødekomme ansøgning om omgørelse af indkomstansættelserne for indkomstårene 2016 og 2017.

Skattestyrelsen afslog omgørelse under henvisning til, at fristerne for at genoptage det berørte selskabs indkomstansættelse var udløbet.

Skatterådet fastholdt Skattestyrelsens afslag på omgørelse under henvisning til, dels at betingelserne for at tillade omgørelse ikke var opfyldte, dels at fristerne for ordinær genoptagelse var udløbet og dels at betingelserne for ekstraordinær genoptagelse ikke kunne anses for opfyldte.

Sagens faktiske forhold

Klager er hovedaktionær i Selskabet X, der driver virksomhed med fiskeri. Klager har ifølge indberettede oplysninger modtaget indkomst for indhandling af fisk i indkomstårene 2016 og 2017. Det har været klagers opfattelse, at indhandlingen skal indtægtsføres i selskabet, som ejer skibet, der er anvendt ved fiskeriet. Efterfølgende har det været klagers opfattelse, at han skal have fradrag for udgifter afholdt ved fiskeriet, når det er ham, som beskattes af indkomst ved indhandling.

Skattestyrelsen fastholdt beskatning af indhandlingen hos klager, da han var licenshaver og rette modtager af indkomst ved indhandling. Skattestyrelsen nægtede fradrag for udgifter afholdt til fiskeri, da det er selskabet, som afholdt udgifterne – uanset, at det var klagers indtjening, der blev anvendt til betaling af selskabets udgifter. Klager fik samtidig et tilgodehavende i selskabet og han havde derfor alene lånt pengene til selskabet.

Klager har tidligere påklaget Skattestyrelsens afgørelse til Skatterådet. Skatterådet fastholdt Skattestyrelsens afgørelse og udsendte sin afgørelse i klagesagen i 2020.

Klager har efterfølgende indbragt Skatterådets afgørelse for Retten i Grønland, men retssagen er stillet i bero (og efterfølgende hævet), mens Skattestyrelsen og nu Skatterådet tager stilling til omgørelse af indkomstansættelserne for indkomstårene 2016 og 2017.

Anmodning om omgørelse sendt til Skattestyrelsen ultimo 2022 under henvisning til, at Skatterådet ikke har bestridt, at der er afholdt udgifter i forbindelse med indhandlingen. Der anmodes om omgørelse, så de afholdte udgifter medtages som udgifter hos klager i stedet for lån til selskabet.

Skattestyrelsen afslog omgørelse primo 2023 under henvisning til, at alle betingelser for at tillade omgørelse skal være opfyldte og § 50 nr. 5 var ikke opfyldt, da det berørte selskabs indkomstansættelse er forældet til genoptagelse.

Klagers opfattelse

Det er klagers opfattelse, at der skal gives tilladelse til omgørelse af enten Skatterådet eller hjemsendes til fornyet reel behandling ved Skattestyrelsen. Det begrundes med følgende:

1. Det er i klagers såvel som det offentlige interesse, at klager indrømmes en korrekt fradragsret i 2016 og 2017 og det ses ikke at være tilfældet i de nuværende ansættelser af indkomstårene.
2. Dansk retspraksis for omgørelse som gengivet i SKAT's juridiske vejledning afsnit A.A.14.1.3. (citater):

"Der er ikke fastsat særskilte frister for at anmode om omgørelse. Imidlertid vil en tilladelse til omgørelse altid være ensbetydende med, at der skal ske ændring af skatteansættelsen. Det indebærer, at det i stedet for bliver de almindelige genoptagelsesfrister, der sætter tidsgrænsen for at udnytte muligheden for at bruge tilladelsen til omgørelse. Se A.A.8.2.

Hvis en tilladelse til omgørelse gøres gældende:

- *Før udløbet af den ordinære ansættelsesfrist på 3 år og 4 måneder i SFL § 26, stk. 2, vil de afledte ændringer af skatteansættelsen kun afhænge af, om betingelserne for at kunne tillade omgørelse er opfyldt. Se A.A.8.2.1.2.1.*
- *Efter udløbet af den ordinære ansættelsesfrist er grundlaget for de nødvendige ansættelsesændringer bestemmelsen i SFL § 27, stk. 1, nr. 1. Se A.A.8.2.2.2.1.*

Ved ekstraordinær genoptagelse skal omgørelse være gjort gældende inden 6 måneder efter, at borgeren er kommet til kundskab om det forhold, der gør, at der anmodes om tilladelse til omgørelse. Se SFL § 27, stk. 2. Se A.A.8.2.2.2.4.

Kundskabstidspunktet vil være det tidspunkt, hvor Skatteforvaltningen har gennemført den utilsigtede skatteansættelse.

Efter anmodning er der mulighed for dispensation fra 6 måneders fristen. Se SFL § 27, stk. 2, sidste punktum. Se A.A.8.2.2.2.4.

Hvis ansættelsen klages videre til næste klageinstans, løber fristen for at anmode om tilladelse fra det tidspunkt, hvor klage- eller domstolssagen er endeligt afsluttet."

Henvisning til retsregler og retspraksis

Omgørelse:

Lovhjemlen for omgørelse findes i § 50 i Landstingslov nr. 11 af 2. november 2006 om forvaltning af skatter med senere ændringer (Skatteforvaltningsloven).

§ 50. I det omfang en ansættelse af indkomstskat hviler på en privatretlig disposition, kan skatteforvaltningen tillade, at en efterfølgende ændring af dispositionen tillægges virkning for ansættelsen af indkomstskat (omgørelse), hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Dispositionen må ikke i overvejende grad have været båret af hensyn til at spare eller udskyde skatter,
- 2) dispositionen skal utvivlsomt have haft utilsigtede skattemæssige virkninger, der er væsentlige,
- 3) dispositionen skal have været lagt klart frem for myndighederne,
- 4) de privatretlige virkninger af den ændring af dispositionen, der ønskes tillagt skattemæssig virkning, skal være enkle og overskuelige, og
- 5) alle, der skatteretligt vil blive berørt af en tilladelse til omgørelse, skal tiltræde omgørelsesanmodningen.

Omgørelse omfatter de tilfælde:

- Hvor parternes ansættelse skal foretages, som om den privatretlige disposition aldrig har fundet sted, dvs. at en disposition fuldstændigt ophæves.
- Hvor dispositionen oprindeligt havde fundet sted på de nu ændrede vilkår, dvs. når vilkår (alle) i den oprindelige disposition ændres.

Muligheden for at tillade omgørelse forudsætter ikke nødvendigvis, at der er identitet mellem parterne i den oprindelige privatretlige disposition og parterne i den tilladte ændrede disposition.

Reglerne om omgørelse finder kun anvendelse, når der anmodes om en ren skatteretlig ændring, der er afledt af en ændring af et underliggende privatretligt forhold.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår følgende (citat):

En tilladelse til omgørelse indebærer, at skattemyndighederne tillader, at en efterfølgende ændring af en privatretlig disposition, der er lagt til grund for en skatteansættelse, tillægges virkning for skatteansættelsen, således at skatteansættelsen »bliver forkert« og må ændres.

Til nr. 1

Bestemmelsen begrænser adgangen til omgørelse til dispositioner, der primært er båret af andre hensyn end skattebesparende eller skatteudskydende. Omgørelse vil således normalt ikke kunne tillades ved dispositioner i form af for eksempel overdragelse af aktiver til en åbenbar over- eller underkurs mellem en hovedaktionær og det af denne beherskede selskab. På den anden side vil omgørelse normalt kunne tillades ved dispositioner, der indebærer succession, selvom successionen indebærer en skatteudskydelse, fordi en sådan disposition må antages i overvejende grad at være båret af andre hensyn end at udskyde skatten.

Til nr. 2

Bestemmelsen begrænser adgangen til omgørelse til dispositioner, hvor den skattepligtige utvivlsomt ikke har forudset de skattemæssige virkninger af dispositionen, og disse virkninger er væsentlige. I kravet om væsentlighed ligger ikke et krav om væsentlighed i relation til den pågældende disposition, men et generelt krav om, at de uforudsete skattemæssige virkninger er væsentlige, det vil sige økonomisk byrdefulde.

Til nr. 3

Bestemmelsen begrænser adgangen til omgørelse til tilfælde, hvor den disposition, der søges omgjort, fra begyndelsen har været lagt klart frem for den skatteansættende myndighed, således at der for myndighederne ikke har været tvivl om dispositionens eksistens og indhold.

Til nr. 4

Bestemmelsen begrænser adgangen til omgørelse til tilfælde, hvor de privatretlige virkninger af den ændring af dispositionen, der ønskes, er enkle og overskuelige, såvel for det år, hvor dispositionen er foretaget, som for efterfølgende år. Der må således ikke som følge af en tilladelse til omgørelse være tvivl om de afledte skattemæssige virkninger af omgørelsen. Der vil dog kunne bortses herfra, hvis en manglende opfyldelse af denne betingelse vil stå i misforhold til omgørelsens samlede økonomiske virkninger.

Til nr. 5

Bestemmelsen betinger adgangen til omgørelse af, at samtlige, der vil blive skatteretligt berørt af, at anmodningen om omgørelse imødekommes, har tiltrådt omgørelsesanmodningen.

Betingelserne i nr. 1-5 er kumulative og skal således alle være opfyldt, såfremt der skal gives tilladelse til omgørelse.

Det er skatteyderen, som anmoder om omgørelse, der skal dokumentere, at betingelserne for omgørelse er tilstede. Der skal detaljeret redegøres for, hvilke ændringer der skal ske i de privatretlige dispositioner. Der skal i anmodningen om tilladelse til omgørelse være en specificeret redegørelse for, hvordan der reguleres mellem parterne i den mellemliggende periode. Alle der bliver berørt af en tilladelse til omgørelse, skal tiltræde omgørelsesanmodningen.

Lovbestemmelsen om omgørelse er identisk med den danske lovbestemmelse om omgørelse (§ 29 i den danske Skatteforvaltningslov), dog er der i den danske bestemmelse endvidere betinget betaling af gebyr for behandling af anmodning af omgørelse. Da betingelserne for at tillade omgørelse er ens i den grønlandske og den danske lovbestemmelse, må en eventuel dansk praksis på området også

antages at kunne indgå i forbindelse med overvejelserne ved behandling af anmodninger om omgørelse i Grønland.

Fristregler:

En tilladelse til omgørelse vil medføre ændring af indkomst- og skatteansættelsen og fristreglerne for at ændre skal derfor også være opfyldte.

Ordinær genoptagelse af indkomstårene 2016 og 2017 er mulig frem til henholdsvis 31. oktober 2021 og 31. oktober 2022, jfr. § 47 i Skatteforvaltningsloven.

Efter udløb af den ordinære frist for genoptagelse er det muligt at genoptage ekstraordinært, hvis initiativ til genoptagelse sker senest 6 måneder efter kundskab til oplysninger, der kan ændre ansættelsen og der på grund af utilregnelig uvidenhed ikke tidligere har været kendskab til oplysningerne, jfr. § 48 i Skatteforvaltningsloven.

§ 47. Skatteforvaltningen kan ikke afsende varsel som nævnt i § 12, stk. 1, om foretagelse eller ændring af en ansættelse af indkomstskat senere end den 31. oktober i det 5. år efter indkomstårets udløb. Ansættelsen skal foretages senest den 31. januar i det 6. år efter indkomstårets udløb.

Stk. 2. En skattepligtig, der ønsker at få ændret sin ansættelse af indkomstskat, skal senest den 31. oktober i det 5. år efter indkomstårets udløb fremlægge oplysninger af faktisk eller retlig karakter, der kan begrunde ændringen.

Stk. 3. En ansættelse, der beror på en ændret bedømmelse af et afskrivningsgrundlag for et indkomstår, der ligger uden for fristerne efter denne paragraf, kan foretages eller ændres efter stk. 1, medmindre ansættelsen beror på et skøn.

Stk. 4. En ansættelse kan ikke foretages eller ændres efter stk. 1 i det omfang ansættelsen beror på en ændret bedømmelse af et fremførselsberettiget underskud eller tab, der er selvangivet i et indkomstår, der ligger uden for fristerne efter denne bestemmelse.

Stk. 5. Er den skattepligtiges indkomstår ikke sammenfaldende med kalenderåret, regnes fristerne fra udløbet af det år, som indkomståret træder i stedet for.

Stk. 6. Vedrører en ansættelse efter stk. 1 eller 2 opgørelsen af en balancepost, kan opgørelsen primo indkomståret alene foretages eller ændres, såfremt ansættelsen for det foregående indkomstår ændres tilsvarende vedrørende opgørelsen ultimo for det foregående indkomstår.

§ 48. Uanset fristen i § 47, stk. 1, kan skatteforvaltningen foretage eller ændre en ansættelse af indkomstskat, såfremt skatteforvaltningen på grund af utilregnelig uvidenhed om den skattepligtiges dispositioner har været ude af stand til at foretage eller ændre en ansættelse. Skatteforvaltningen skal senest 6 måneder efter det tidspunkt, hvor skatteforvaltningen får kendskab til eller ved sædvanlig agtpågivenhed kunne have fået kendskab til den skattepligtiges dispositioner, afsende varsel som nævnt i § 12, stk. 1, om foretagelse eller ændring af en ansættelse af indkomstskat. Ansættelsen skal foretages senest 6 måneder efter afsendelsen af det i § 12, stk. 1, nævnte varsel.

Stk. 2. Uanset fristen i § 47, stk. 2, kan en skattepligtig fremlægge oplysninger af faktisk eller retlig karakter, der kan begrunde en ændring af den skattepligtiges ansættelse af indkomstskat, såfremt den skattepligtige på grund af utilregnelig uvidenhed har været ude af stand til at fremlægge oplysningerne på et tidligere tidspunkt, jf. § 3 i lov nr. 274 af 22. december 1908 om forældelse af visse fordringer. Den skattepligtige skal fremlægge oplysningerne senest 6 måneder efter det tidspunkt, hvor den skattepligtige får kendskab til eller ved sædvanlig agtpågivenhed kunne have fået kendskab til de faktiske eller retlige forhold, der kan begrunde en ændring af den skattepligtiges ansættelse.

Af bemærkningerne til lovbestemmelsen om ekstraordinær genoptagelse fremgår følgende (citater):

Uden for de ordinære frister i § 47 kan en ansættelse foretages eller ændres, såfremt betingelserne i § 48 er opfyldt.

§ 48 har til formål at imødegå utilsigtede virkninger af forslagens § 47. I forslagens § 48, stk. 1 og 2, er det udtømmende angivet, i hvilke tilfælde der kan foretages en

ekstraordinær skatteansættelse.

Til stk. 1

Skatteforvaltningen kan uanset fristen i § 47, stk. 1, foretage eller ændre en ansættelse, såfremt skatteforvaltningen på grund af utilregnelig uvidenhed om den skattepligtiges dispositioner har været ude af stand til at foretage eller ændre ansættelsen.

Der er i forbindelse med forslaget taget hensyn til, at der er en nær sammenhæng mellem skatteforvaltningens mulighed for at foretage eller ændre en ansættelse og muligheden for at opkræve den herved pålignede skat, jf. lov nr. 274 af 22. december 1908 om forældelse af visse fordringer (1908-Loven). Udtrykket "utilregnelig uvidenhed" skal således fortolkes i overensstemmelse med det tilsvarende udtryk i § 3 i 1908-Loven. De relativt strenge krav, der stilles til suspension af forældelse efter 1908-Loven, vil også være gældende i forbindelse med afgørelsen af, om ansættelsesfristen i forslagets § 47, stk. 1, er suspenderet i medfør af forslagets § 48, stk. 1.

Ansættelsesfristen kan suspenderes i tilfælde af utilregnelig uvidenhed om de faktiske forhold. Skatteforvaltningen er ikke forpligtet til at tage alle eventualiteter i betragtning eller til at foranstalte dyberegående undersøgelser uden anledning. På den anden side er det eksempelvis ikke tilstrækkeligt til at udskyde ansættelsesfristens begyndelsestidspunkt, at en skattepligtigs selvangivelse har været urigtig, såfremt skatteforvaltningen ved en sædvanlig undersøgelse af selvangivelsen og eventuelt sammenligning af denne med tidligere års selvangivelser burde være blevet opmærksom på det ikke oplyste forhold.

Ansættelsesfristen vil eksempelvis være suspenderet, hvis forholdet slet ikke er medtaget i den pågældende eller tidligere års selvangivelser. Støder skatteforvaltningen under en efterprøvelse af et regnskabsmæssigt grundlag på oplysninger, som ikke kunne udledes af det materiale, skatteforvaltningen hidtil har været i besiddelse af, suspenderes ansættelsesfristen med hensyn til det yderligere forhold, indtil det tidspunkt, skatteforvaltningen bliver bekendt med forholdet. Ansættelsesfristen vil også være suspenderet i tilfælde, hvor en skattepligtig har undladt at melde flytning eller, som begrænset skattepligtig, har undladt at indgive selvangivelse således, at skatteforvaltningen ikke ved sædvanlig agtpågivenhed har kunne gøre sig bekendt med den pågældendes skattepligt.

Er ansættelsesfristen suspenderet, løber fristen ikke i det tidsrum, hvor betingelserne for suspension er opfyldt. Det vil sige, at hvis betingelsen for suspension var opfyldt på tidspunktet for indgivelsen af selvangivelsen, løber ansættelsesfristen først fra det

tidspunkt, hvor den suspenderende omstændighed ophører, typisk når de relevante oplysninger kommer til skatteforvaltningens kundskab. Den tid, der herefter medgår til sagens ekspedition, herunder udsendelse af agterskrivelse med videre, medfører normalt ikke yderligere suspension af ansættelsesfristen, medmindre der er tale om en situation, hvor skatteforvaltningen i forbindelse med suspensionens ophør har modtaget et så omfattende materiale, at en rimelig tid til bearbejdelse heraf efter omstændighederne må skønnes at være nødvendig.

Skatteforvaltningen skal senest 6 måneder efter det tidspunkt, skatteforvaltningen får kendskab til eller ved sædvanlig agtpågivenhed kunne have fået kendskab til den skattepligtiges dispositioner afsende varsel som nævnt i § 12, stk. 1, om foretagelse eller ændring af en ansættelse af indkomstskat. Ansættelsen skal foretages senest 6 måneder efter afsendelsen af det i § 12, stk. 1, nævnte varsel.

Til stk. 2

Bestemmelsen svarer til stk. 1, idet der dog her er tale om den skattepligtiges adgang til at anmode om en ekstraordinær ansættelse, jf. også bemærkningerne i 3. afsnit til § 47, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til stk. 1

Bemærkningerne i 3. afsnit til § 47, stk.2. (citater):

Herudover foreslås det, at den ordinære frist for den skattepligtiges indgivelse af anmodning om genoptagelse, fastsættes til den 31. december i det 5. år efter pågældende indkomstår. Der er herved henset til, at skatteforvaltningen i klare tilfælde ifølge almindelige forvaltningsretlige principper må anses at være forpligtet til at foretage ansættelsesændringer inden for myndighedernes ansættelsesfrist, såfremt der fremkommer oplysninger, der kan begrunde en ændret afgørelse. Dette gælder således også, hvis den skattepligtige forelægger oplysningerne over for skatteforvaltningen. Med forslaget er det præciseret, at der er overensstemmelse mellem fristen for henholdsvis myndighederne og den skattepligtige.

Skatterådets vurderinger og begrundelse

Omgørelsesreglerne indeholder ikke fristregler for omgørelse. Men lige som ved skattelovgivningens regler om fradrag af udgifter og beskatning af indtægter er det en grundlæggende forudsætning, at fristreglerne for at gennemføre en ændring er opfyldte.

Skattestyrelsen har afvist omgørelse allerede, fordi fristen for ordinær genoptagelse er overskredet og fordi Skattestyrelsen ikke mener, at der er grundlag for en ekstraordinær genoptagelse. Skattestyrelsen har således ikke taget stilling til, om betingelserne for omgørelse i § 50 er opfyldte.

Ved klagebehandlingen skal der derfor tages stilling til:

1. om fristreglerne er en hindring for en eventuel omgørelse
2. og hvis nej om betingelserne for omgørelse er opfyldte

Ad. 1:

Fristen for ordinær genoptagelse er udløbet og en eventuel omgørelse vil derfor forudsætte, at betingelserne for ekstraordinær genoptagelse er opfyldte.

Ekstraordinær genoptagelse på klagers initiativ forudsætter utilregnelig uvidenhed hos klager.

Det er Skatterådets opfattelse, at der ikke foreligger utilregnelig uvidenhed om de faktiske forhold i form af indhandling på klagers licens og selskabets fangst af de indhandlede fisk.

Spørgsmålet er herefter, om klager kan have været i utilregnelig uvidenhed om oplysninger af retlig karakter.

Klager har i hvert fald ikke forudset, at Skattestyrelsen ikke vil anerkende klagers og klagers selskabs fordeling af indkomst og udgifter imellem sig, men burde han og selskabet have været vidende om Skattestyrelsens retlige vurdering af, hvor indtægterne og udgifterne skal tages til beskatning? Umidledbart ja, for skattelovgivningen er ikke uklar mht. rette indkomstmodtager og rette udgiftsbærer. Klager og selskabets uvidenhed skyldes formentlig uvidenhed om konsekvenserne af at skifte fra at være en skatteretlig enhed (skattesubjekt) i form af klager, der driver selvstændig virksomhed i form af fiskeri og til to skatteretlige enheder – klager som hovedaktionær og hans selskab, der driver virksomhed i form af fiskeri. Det er ikke oplyst, om klagers rådgivere i forbindelse med overgangen til to selvstændige skatteretlige enheder har orienteret klager om de skatteretlige virkninger af overgangen til to selvstændige skatteretlige enheder.

Klager er blevet bekendt med Skattestyrelsens retlige vurdering, da Skattestyrelsen i 2019 træffer afgørelse om ansættelse af klagers indkomst for årene 2016 og 2017. Fra dette tidspunkt kan han altså ikke længere anses for at være i utilregnelig uvidenhed og fristen på 6 måneder begynder at løbe og fristen er derfor udløbet da klager anmoder om omgørelse.

Ekstraordinær genoptagelse i Grønland vil derfor forudsætte, at 6 måneders fristen kan anses for sat i stå – suspenderet –, mens der er en igangværende klagebehandling af Skattestyrelsens ansættelse af 2016 og 2017.

Skatterådet er ikke overbevist om, at det overhovedet er muligt i Grønland da loven ikke indeholder en dispensationsbestemmelse – og om det vil være muligt i denne konkrete situation, hvor retssagen og omgørelsen på det nærmeste er identisk. Skatterådets tidligere afgørelse fastslog, at klager er rette indkomstmodtager af indberettet indhandlingsindkomst og at han ikke kan overflytte udgifter fra sel-

skabet til sig selv. Omgørelsen er et ønske om at klager skal anses for rette udgiftsbærer i stedet for selskabet. Altså i praksis samme slutresultat.

Ad. 2:

Det er klager, der anmoder om omgørelse, som skal dokumentere, at betingelserne for omgørelse er til stede. Herunder redegøre detaljeret for, hvilke ændringer der skal ske i de privatretlige dispositioner og at alle de berørte tiltræder omgørelsesanmodningen.

Klager har **ikke** dokumenteret, at betingelserne er opfyldte eller oplyst nærmere om de ønskede ændringer og at de berørte parter er indforstået med ændringerne.

Klager og Klagers selskab har oprindeligt henført klagers indhandlingsindkomst til selskabet, som også har afholdt udgifterne til at erhverve indkomsten. Det er ikke Skatterådets opfattelse, at det er sket for at spare ellers udskyde skat, om end en henførelse af indkomsten fra klager til selskabet udskyder beskatningen hos klager.

Skattestyrelsen har henført indhandlingen til rette indkomstmodtager, dvs. klager. Klager anerkender nu, at han er rette indkomstmodtager af indhandlingen og accepterer, at Skattestyrelsen har beskattet ham af indhandlingen. Han ønsker nu omgørelse af udgifternes placering, så udgifterne afholdt i forbindelse med fiskeriet fra selskabets fartøj flyttes fra selskabet og over til ham selv. Der er ikke fremlagt en talmæssig opgørelse og identifikation af hvilke udgifter, der ønskes overflyttet.

Skattestyrelsens afgørelse har haft nogle for skatteyder utilsigtede skattemæssige virkninger. Klager og klagers selskabs oprindelige disposition kan til gengæld næppe anses for at have haft væsentlige utilsigtede skattemæssige virkninger, idet der forsat er fradrag for udgifter og idet klager skattefrit kan hæve sit tilgodehavende på mellemregningskontoen med selskabet. Der er alene tale om udskydelse af skat, idet klager nu er blevet beskattet af indkomst, som han senere kan hæve skattefrit i selskabet. Selskabet har fået fradrag for udgifterne og har sparet skat af indkomst.

Det må antages, at klager og klagers selskab har sammenfaldende interesser og derfor godt begge kan tiltræde en overflytning af udgifterne. Skatteretligt berøres både klager og selskab af en omgørelse. Men det er ikke klager, der er part i den underliggende privatretlige disposition som fx salg af brændstof, arbejdskraft etc. Det er aftaler mellem selskabet og de forskellige leverandører til selskabet. Det er derfor de forskellige leverandører, der har faktureret ydelser til selskabet, som skal tiltræde, at klager bliver part i stedet for selskabet. Omgørelse af dispositioner om hvem der er rette indkomstmodtager tillades normalt ikke og modstykket til rette indkomstmodtager er rette udgiftsbærer og det er derfor også nærliggende at lægge til grund, at samme restriktive praksis må gøre sig gældende for omgørelse af dispositioner med hvem, der er rette udgiftsbærer.

Det er Skatterådets opfattelse, at betingelserne for at tillade omgørelse ikke er opfyldte. Det er en forudsætning, at alle betingelserne er opfyldte, men her kan der end ikke med sikkerhed siges ja til at nogle af betingelserne er opfyldte. En for klager meningsfuld omgørelse vil være en omgørelse af den

privatretlige disposition, der består i salget af hans fartøj til hans selskab, så han stadig havde drevet selvstændig virksomhed med fiskeri, så længe han stadig var indehaver af fiskerilicensen.

Skatterådets afgørelse

Skattestyrelsens afslag på omgørelse **fastholdes**. Betingelserne for at tillade omgørelse er ikke opfyldte. Klager gives således **ikke medhold** i sin klage til Skatterådet.

Lovgrundlag: §§ 47, 48 og 50 i Landstingslov nr. 11 af 2. november 2006 om forvaltning af skatter med senere ændringer